

**TOP
1000**

— VAN DE —

**Belgische
wielrenners**

NIEUWE EDITIE

JACQUES SYS

TOP 1000

VAN DE

**Belgische
wielrenners**

Met dank aan het Wielermuseum Roeselare

Duizend dwangarbeiders

Van Philippe Thys tot Romain Zingle. Tussen de geboortedatum van beide renners ligt net geen honderd jaar. Het is een eeuw vol evoluties. Maar in de prehistorie of nu: de wielersport blijft een rauw overlevingsgevecht, overgoten met epiek en lyriek, hard en meedogenloos, ontroerend mooi. Bladerend door boeken en vergeelde krantenknipsels stuit je op de opzienbarende verhalen van renners die – omschreven in een barok taalgebruik – streden tegen de natuur en met een bijna hartstochtelijke liefde over hun vak praatten. Het wielrennen is een drug. Voor renners, volgers en supporters.

In dit encyclopedisch opgestelde boek passeren duizend Belgische wielrenners de revue, ambassadeurs en vertegenwoordigers van verschillende generaties. Ze zijn gespreid over zes tijdperken en gebaseerd op hun palmares alfabetisch onderverdeeld in vijf categorieën. Zo ontstaan duizend portretten, gekruid met wonderlijke anekdotes en gekaderd binnen hun tijdsbeeld. Geen chronologische opsomming van overwinningen, maar verhalen uit de leefwereld van elke renner. Niet alleen de erelijst is daarbij de graadmeter, ook het luchtige, amusante, vertederende, tragische of emotionele relaas van renners die op hun manier toch hun stempel drukten. Zelfs talentvolle coureurs die altijd amateur bleven, maar ook veldrijders, pistiers en mountainbikers.

De wielersport is en blijft een vlucht uit de werkelijkheid. Je merkt het telkens weer als het seizoen begint. Het kinderlijke enthousiasme waarmee mensen reageren als het peloton uit zijn winterslaap ontwaakt... de ontluikende lente, het is alsof iedereen op dat moment zijn levenskracht terugvindt. Zeker dan worden de excessen vergeten die de wielersport van oudsher teisterden. Of even opzijgeschoven. Iedereen heeft er al lang mee leren leven dat deze sport, waarin renners tot tegen de rand van de existentie worden gebracht, geen maagdelijk eiland is, maar als het ware de kristallisatie van het leven.

Weinig sportdisciplines die zo balanceren tussen verering en verachting als het wielrennen. Enerzijds is er het harde labourwerk in regen en wind, het blijven rijden terwijl je eigenlijk al gestorven bent, de heldendaden van al die renners die ook in deze tijden van spitstechnologie en wetenschappelijke innovaties dwangarbeiders van de weg blijven. Anderzijds zijn er de verstikkende uitwassen, de verhalen over het gebruik van doping, de gespeeld verontwaardigde manier waarop er op elke beschuldiging wordt gereageerd.

De heroïek en de romantiek van de wielersport lopen als een rode draad door dit lijvige boek. Van de tijd waarin renners in de Ronde van Frankrijk etappes van 400 kilometer moesten afleggen en, geterroriseerd door de despotische organisator Henri Desgrange, midden in de nacht dienden te vertrekken. Tot de periode van toenemende commercialisering waarin renners zich meer en meer als een kudde vee opgejaagd voelen, ook al moeten ze veel minder koersen dan vroeger.

Dit boek wil ook een tocht zijn door de wielergeschiedenis, van de almachtige alleenheerser Karel Van Wijnendaele tot de huidige moderne en vaak in marketingtermen denkende organisatoren. De prestaties die de renners leverden, staan echter voorop, ook in deze herwerkte versie van de *Top 1000 van de Belgische wielrenners*. Met nieuwe vedetten, zoals Remco Evenepoel, die klaar zijn om hun stempel te drukken.

Jacques Sys, maart 2020

Inhoud

1

1869-1919
9

2

1920-1945
47

3

1946-1965
149

4

1966-1980
251

5

1981-2000
363

6

2001-2020
449

Namenregister 535
Bibliografie 541
Dankwoord 542
Fotoverantwoording 543

▲ Het veldrijden kreeg een steeds grotere weerklank, net omdat het volkse karakter behouden bleef.

▲ Wouter Vandenhaute richtte Flanders Classics op.

▲ Wielrennen in Azië.

In 2005 werd de ProTour ingevoerd, met veel poeha aangekondigd als 'de Champions League van het wielrennen'. Er werd gevreesd voor een grote kloof tussen rijk en arm, tussen grote en kleine rondes, waarbij een land als België in de verdrukking zou raken. Uiteindelijk liep het zo'n vaart niet. De ProTour moest alles oplossen wat met de Wereldbeker mislukt was. En de internationalisering die UCI-voorzitter Hein Verbruggen beoogd had wél opkrikken.

Om het wielrennen als olympische sport te behouden leek het noodzakelijk dat meer landen wedstrijden zouden organiseren. Er werd ook gewerkt met continentale circuits. Uiteindelijk leidde alles tot een verdere internationalisering van de kalender. Meer en meer ontstonden er ploegen in andere continenten. Dat de ProTour nu WorldTour heet, drukt de gedachte uit van een mondiale sport.

Die globalisering veroorzaakte ook een grotere concurrentie. Maar de vrees dat de Belgen zouden worden weggedrukt, was onterecht. In 2017 won Greg Van Avermaet de WorldTour. Er kwamen drie Belgische ploegen aan de start in de Tour, het aantal profs vermindert niet, de wielersport houdt zich in ons land zeer goed staande.

De organisatoren van wielervedstrijden zagen tijdig in dat een schaalvergroting nodig was om op te boksen tegen de giganten uit het buitenland. Vandaar dat de krachten werden gebundeld: in 2010 werd onder impuls van Wouter Vandenhaute Flanders Classics opgericht. Dat moest de positie van de Vlaamse wedstrijden op de internationale kalender verankeren en schiep ook mogelijkheden op het vlak van sponsoring en tv-rechten. Binnen die concentratie kwam er met eventbureau Golazo een nieuwe, grote speler bij.

Die schaalvergroting leidde ook tot een verdere commercialisering rond de wedstrijden. Organisatoren spelen in op het door steden en regio's gevoerde city- en regiomarketing-beleid. De verhuizing van de aankomst van de

Ronde van Vlaanderen – van Meerbeke naar Oudenaarde – is daar een voorbeeld van. Steden willen zich zo profileren. Koersen groeiden zelfs uit tot een merk op zich, met bijvoorbeeld parallelle organisaties voor wielertoeristen. Veel meer werd er ook rekening gehouden met het vipgebeuren. De media-aandacht neemt ook steeds grotere proporties aan, met zelfs allerhande randprogramma's over de koers. De wielersport wordt in toenemende mate vanuit alle mogelijke hoeken belicht.

Toch sleept het wielrennen nog altijd een dopingimago mee, zowel nationaal als internationaal. Al is het peloton sinds de invoering van het bloedpaspoort in 2008 een pak cleaner geworden, en zijn renners zich veel meer gaan specialiseren. 'Pieken' is nu het credo.

Ondanks die positieve evoluties is het voor de ploegen nog altijd niet vanzelfsprekend om sponsors te vinden. Er waaide ook een nieuw soort geldschieters de wielersport binnen, mecenasen als de excentrieke Oleg Tinkov of Zdenek Bakala, de sterke man achter Quick-Step. Kleinere ploegen kregen het de voorbije jaren moeilijker om mee te gaan in die budgettenwedloop.

In de schaduw van al die evoluties begint ook het dameswielrennen te bloeien, met een eigen WorldTour. In schril contrast daarmee sterven de zesdaagsen langzaam maar zeker een stille dood en verdwijnen tal van organisaties van de kalender. Alleen de zesdaagse van Gent blijft vanuit een rijke traditie een succesnummer.

2001 | 6 | 2020

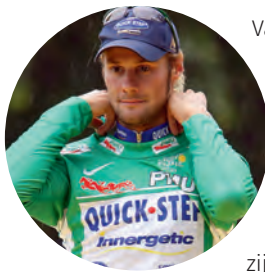

Tom Boonen

Tornado Tom

Weinig renners zijn de afgelopen twintig jaar zo gehypet als Tom Boonen. Ook toen hij in het oog van de storm terechtkwam, tastte dat zijn populariteit niet aan. Bij zijn afscheid als profrenner nam de belangstelling rond de Kempenaar zelfs waanzinnige proporties aan.

Vaak is Tom Boonen vergeleken met zijn streekgenoot Rik Van Looy. Ook Boonen is snel en in de koers ook snel van verstand. Hij praat, met zijn Kempense accent, altijd boeiend en verkoopt in interviews zelden clichés. Een renner met charisma, de verpersoonlijking van de vedette. Zo werd Boonen gekoesterd nadat hij de eerste keer Parijs-Roubaix had gewonnen. Maar hij bleek toen het product van een maatschappij die het BV-schap had ontdekt, met veel verleidingen en opgezwollen toestanden. Heel even heeft hij zich daarin ver-

werd aangetroffen. Maar Boonen zocht hulp en overleefde alle stormen, zijn populariteit kwam nooit in het gedrang.

Uithouding en kracht

Eigenlijk hoefde al die belangstelling niet. Niet dat de Kempenaar verlangde naar de anonimiteit van vroeger, maar hij snakte wel eens naar de reden waarom het allemaal begon, naar de bron, naar het gewoon fietsen zonder al die heisa daaromheen. Tom, zoon van ex-renner André Boonen, groeide op in de bossen van het Balense gehucht Gerheide en sleet een jeugd van kampen bouwen, oorlogje spelen en kattenkwaad uithalen. Ooit reed hij in een auto zonder nummerplaat op de openbare weg. Hij werd tegengehouden door de politie toen hij de weg afsneed en

Zowel qua uithouding als qua kracht haalde Tom Boonen in fysieke tests een hoge score. Een combinatie die zelden voorkomt.

galoppeerd. Boonen pronkte met een dure Lamborghini, verhuisde naar Monaco om de drukte te ontvluchten, praatte over de breuk met zijn vriendin, pochte met een nieuwe relatie en verviel in oppervlakkigheden die ver onder zijn niveau waren. Te veel ook leefde Boonen op uitnodiging, te vaak liet hij zich verleiden tot een wild feestje. Heel sterk zijn de mensen die dan vanuit zichzelf kunnen versoberen.

Tom is daar uiteindelijk in geslaagd. Al was het nooit stil rond hem. Hij kwam soms negatief in het nieuws, toen zijn rijbewijs werd ingetrokken bijvoorbeeld, en veel meer nog toen er bij dopingcontroles buiten competitie tot driemaal toe cocaïne in zijn bloed

door de moestuin van een agent reed. Tom was toen twaalf jaar. Zijn passie voor auto's moet daar zijn begonnen. Niet toevallig ging hij later automechanica studeren aan het Sint-Paulusinstituut in Mol.

Bij de jeugd was Boonen een heel regelmatig renner die op een eerder speelse manier trainde en toch al tot de top hoorde. Hij moest tegen sterke blokken opboksen en leerde kijken en de juiste beslissingen nemen. Zijn sterkste prestatie leverde hij in 2000 in de Zuidkempense Pijl, de grootste jongerenwedstrijd uit de streek. Hij sprong weg op 27 kilometer van de aankomst en bleef uit de greep van een fel jagend peloton.

GEBOREN

15 oktober 1980 in Mol

PROF

Van 2002 tot 2017

UITSCHIETERS

11 ritzeges in de Ronde van België, 2003, 2004, 2005 (2), 2006 (2), 2007, 2008, 2014 (2), 2015

5x E3-Prijs Harelbeke 2004, 2005, 2006, 2007, 2012

3x Gent-Wevelgem 2004, 2011, 2012

6 ritzeges in de Tour 2004 (2), 2005 (2), 2007 (2)

2x Scheldeprijs 2004, 2006

6 ritzeges in Parijs-Nice 2005 (2), 2006 (3), 2012 (1)

3x Ronde van Vlaanderen 2005, 2006, 2012

4x Parijs-Roubaix 2005, 2008, 2009, 2012

Ronde van België 2005

WK 2005

3x Kuurne-Brussel-Kuurne 2007, 2009, 2014

2 ritzeges in de Vuelta 2008

2x BK 2009, 2012

Ritzege in Tirreno-Adriatico 2010

2x Parijs-Brussel/Brussels

Cycling Classic 2012, 2016

In 2002, zijn debuutjaar bij de profs, liet Boonen flitsen van grote klasse zien. Met onder meer een derde plaats in Parijs-Roubaix, na een heroïsche moddereditie waarin hij zijn US Postalkopman George Hincapie achterliet en alleen in de achtervolging op de latere winnaar Johan Museeuw ging. Die fluissterde Boonen op het podium toe dat hij in de toekomst ook op het hoogste schavotje zou staan. Met een kassei in de hand.

Toen de nieuwe Vlaamse wonderboy dan in 2003 naar Quick-Step overstapte, konden ze daar bij de Amerikaanse ploeg niet mee lachen. Vooral Lance Armstrong liet dat in een kwetsende mail blijken. Boonen kreeg er de tranen van in de ogen.

Dat het zo'n vaart zou lopen, had op dat moment niemand verwacht. Maar uit tests bleek al gauw dat Boonens fysieke capaciteiten buiten categorie waren. Zowel qua uithouding als qua kracht scoorde hij bijzonder hoog, een uitzonderlijke combinatie. Hij had de aanleg om een schitterende renner te worden, maar heeft keihard getraind om

◀ Tom Boonen was gemaakt om tempo te maken op de kasseien.

◀ *Tom Boonen won drie keer de Ronde van Vlaanderen.*

dat talent te ontwikkelen. Met zijn atletische, gespierde lichaam was Boonen gemaakt om tempo te maken op vlakke wegen en kasseien. Dat hij in de Ronde van Vlaanderen en Parijs-Roubaix schitterde en die monumenten respectievelijk drie en vier keer op zijn palmares schreef, is dan ook geen toeval. In de Helletocht stond hij zevenmaal op het podium. Al liep hij in 2016, in de herfst van zijn carrière, een grote teleurstelling op toen de Australiër Mathew Hayman hem verrassend klopte in de sprint. Zelden werd over nederlagen zo veel gesproken, want Boonen miste een vijfde zege en zo een afspraak met de geschiedenis. Hij relativeerde het echter vlug en wees naar een zware val die hij eerder in Abu Dhabi had gemaakt. Hij moest, zei hij, dankbaar zijn dat hij die crash had overleefd.

Kinderlijk enthousiasme

Boonen brak in 2004 helemaal door toen hij in zijn tweede seizoen bij Quick-Step negentien overwinningen behaalde, waaronder de E3-Prijs in Harelbeke, de Scheldeprijs en Gent-Wevelgem. Hij werd *Tornado Tom* genoemd en zou in zijn carrière inderdaad vaak als een wervelwind naar overwinningen suizen. Boonen pakte in 2004 twee etappeoverwinningen in de Ronde van Frankrijk, waaronder de laatste rit op de Champs-Élysées. De Antwerpenaar werd meteen een nieuwe superster, maar in interviews sprak hij met de volwassenheid van iemand die al tien jaar in het vak zat. Hij vertelde met een kinderlijk enthousiasme over zijn overwinningen. Ook door die onbekommerde spon-

taniteit veroverde Tom snel vele harten. Je kon op hem niet kwaad zijn. Het hielp hem in donkere momenten.

Geen mens die er na dat seizoen aan twijfelde dat Boonen in 2005 zijn eerste grote klassieker zou winnen. Hij deed het met de bravoure van een kampioen. In de Ronde van Vlaanderen pakte hij uit met een overrompelende aanval na de top van de Bosberg. De Balenaar versnelde in volle inspanning toen de achtervolgers hem dreigden te grijpen en reed Peter Van Petegem en co. aan flarden. Het was het definitieve begin van een nieuw tijdperk. Eén week later won Boonen, door George Hincapie en Juan Antonio Flecha te kloppen in de sprint, zijn eerste Parijs-Roubaix. En in juli weer twee ritten in de Tour, al moest hij er na verschillende valpartijen wel opgeven. Het kroonstuk moest dan echter nog volgen met zijn memorabele sprintzege in het WK in Madrid. Niet de mooiste overwinning uit zijn carrière, niet de moeilijkste, maar wel de belangrijkste. Omdat het zijn palmares een nog grotere uitstraling gaf.

Het perfecte uithangbord

Met zijn wereldtitel bracht Tom Boonen heel België in de wurggreep van de hysterie. Dat liet sporen na. Kranten verdrongen zich om met de nieuwe mediaster in zee te gaan en

wapperden in ruil voor exclusieve overeenkomsten met zware bankbiljetten. Zelfs voor een dagboek van zijn vriendin werd fors betaald. Met Boonen als locomotief en tal van jonge leeuwen in zijn spoor, knoopte dit land langzamerhand weer aan met een rijke wielergeschiedenis. *Tommeke* was uitgegroeid tot een stuk openbaar bezit en moest erop letten niet meegezogen te worden in de draaikolk van de adoratie. Daarvoor was er meer nodig dan Kempense nuchterheid.

Het was tegen die achtergrond niet ongrijpelijk dat Boonen naar Monaco verhuisde om van alle opgezwollen toestanden verlost te raken. Met veel klasse en flair handhaafde de Kempenaar zich aan de top. Hij won in de regenboogtrui in 2006 de Ronde van Vlaanderen, droeg in de Tour vier dagen de gele trui en veroverde er in 2007 zijn enige groene

Tom Boonen was iemand die uitblonk door zijn koersdrang en koersdrift.

Het was alsof hij op de fiets alles van zich af gooid.

trui. Boonen was die jaren een garantie op succes. Hij groeide uit tot een product, zijn marktwaarde steeg snel, als het perfecte uithangbord voor zijn ploeg én de wielersport. Uit onderzoek bleek bijvoorbeeld dat er alleen al in de gouden aprilmaand van 2005 liefst tweeduizend artikels over hem in de Belgische pers verschenen waren.

Om de hoek lagen er echter valkuilen en in 2008 werd Boonen op het gebruik van cocaïne betrapt. Het leek erop dat hij toen moeite had om met zijn status om te gaan. In het jaar dat hij voor de tweede keer Parijs-Roubaix had gewonnen, mocht Boonen niet in de Tour starten. Eerder werd zijn rijbewijs ingetrokken wegens overdreven snelheid en bestuurde hij de wagen onder invloed van alcohol. En op 9 mei 2009 werd bekend dat de Balenaar na de Scheldeprijs bij een buitencompetitiecontrole van de Vlaamse Gemeenschap wederom positief getest was op cocaïne. Boonen kwam toen even op een negatieve manier in de belangstelling. Hij had toen ook gebroken met zijn vriendin Lore, met wie hij zich later wel verzoende en een tweeling kreeg.

Maar de zonden werden hem snel vergeven. *Tornado Tom* knoopte weer aan met topprestaties, zijn erelijst groeide en had nog in-

▲ *Sneller dan iedereen: in de Ronde van Frankrijk won Tom Boonen zes ritten.*

drukwekkender vormen kunnen aannemen. Want zijn pechlijst is lang, Boonen kwam niet veel winters door zonder blessures en viel vaak op slechte momenten. Maar telkens weer stond hij er al in het prille begin van het seizoen. Dat hij naast vier eindzeges in totaal 22 ritten won in de Ronde van Qatar is een illustratie van die vroege honger naar succes. En intussen bleef Boonen op een knappe manier met de pers omgaan. Zonder dat hij ooit mediatraining had gekregen. Ergens bleef hij altijd de volkse Kempenzoon zonder kapsones.

Geen spreekbuis

Vijftien jaar heeft Tom Boonen het wielrennen in België bepaald. Hij was drie keer Sportman van het Jaar (2005, 2007, 2012) en ontving in 2005 de Nationale Trofee voor Sportverdienste. In 2004, 2005, 2006 en 2012 kreeg hij de Kristallen Fiets, die hij in 2001 als beste jongere ook al had gewonnen. De Antwerpenaar gaat de geschiedenis in als een van de grootste Belgische renners. 'De bes-

te na Eddy Merckx' werd er weleens in een bui van overmoed gezegd. Tijdperken vallen echter moeilijk met elkaar te vergelijken, al was Boonen wel altijd aanwezig in het peloton. Zonder daarom tot een spreekbuis uit te groeien. Dat heeft voor een groot deel te maken met de cocaïneaffaires. Daardoor kon hij zich niet profileren als een ambassadeur van een sport die het hoofd probeerde te bieden aan tal van dopinggravages, van een lichtung die onherroepelijk wilde afrekenen met een besmet verleden. Wel praatte hij met respect over zijn tegenstanders, nooit bewierookte hij zichzelf. Op dat vlak is er zowaar een overeenkomst met... Eddy Merckx.

Maar het is uiteindelijk vooral door zijn onbevangen manier van koersen dat Boonen furor maakte. Door zijn zegedrift gooide hij op de fiets alles van zich af. Net zoals Rik Van Looy koos ook hij op een gegeven moment voor de aanval, hij kon vanuit alle mogelijke hoeken versnellen en won klassiekers met voorsprong, zoals zijn laatste zege in Parijs-Roubaix toen hij een heroïsche solo van 53 kilometer afrondde en ruim anderhalve minuut voorsprong had.

De Kempenaar toonde ook veel karaktersterkte toen hij na zware valpartijen telkens weer overeind krabbelde, gedreven door een authentieke liefde voor de fiets. Toch kon Tom op het juiste moment beslissen om die fiets opzij te zetten. Het geeft blijk van grote zelfkennis. Op 9 april 2017 was Parijs-Roubaix zijn laatste koers. Hij droomde van een vijfde overwinning, maar gaf achteraf toe dat dat er niet had ingezeten – naar uitvluchten heeft Boonen in heel zijn carrière immers nooit gezocht.

Overweldigend was de belangstelling rond dat afscheid. Tv-feuilletons, extra bijlagen, interviews, meningen, analyses, hij moet zich een stuk opgejaagd wild gevoeld hebben. Terwijl Tom eigenlijk, zo zou hij later zeggen, het liefst als een dief in de nacht was gestopt. Zijn afscheid was dan ook geen emotionele gebeurtenis. Toen Boonen voor de laatste keer van de fiets stapte, gebeurde dat zonder poespas. Spijt had hij niet. Het was mooi geweest.

Remco Evenepoel

Wonder van de natuur

Leergierig, gedreven, ambitieus en charismatisch: Remco Evenepoel is het paradijs van het Belgische wielrennen. Hij wordt niet verpletterd onder alle superlatieven die over hem worden uitgeschud. Maar de Brabander houdt de voeten stevig op de grond.

GEBOREN

25 januari 2000 in Aalst

PROF

Van 2019 tot...

UITTSCHIETERS

WK tijdrijden junioren 2018

WK op de weg junioren 2018

Ritzege in de Ronde van België 2019

Ronde van België 2019

Clásica San Sebastián 2019

EK tijdrijden 2019

Ronde van San Juan 2020

Toppers zijn speciale kerels. Toen Remco Evenepoel nog voetbalde bij Anderlecht, werd hij op een gegeven moment uit de ploeg gezet. Hij vroeg, samen met zijn ouders, een onderhoud met Jean Kindermans, het hoofd van de jeugdopleiding bij paars-wit. Die wilde Remco prikkelen: als hij na Nieuwjaar weer in de ploeg zou geraken, dan zou hij kapitein worden. Maar tot verbazing van zijn vader Patrick, een oud-beroepsrenner, zei Remco dat het dan voor hem niet meer hoefde. Hij stond recht en vertrok.

Het typeert het karakter van Remco Evenepoel: hij geeft zonder verpinken zijn mening en weet wat hij wil. Het is het gevolg van zijn opvoeding. Remco moest nog twaalf worden toen hij bij PSV ging voetballen en, op eigen initiatief, bij een gastgezin in Eindhoven ging wonen. Hij stond zijn ouders uit te zwaaien nadat die hem daar, bij wildvreemden, aan de deur hadden gezet. Ze huilden tot ze thuis waren en vroegen zich af wat ze nu hadden gedaan. Maar juist die periode bracht Remco veel zelfstandigheid bij en hielp hem om daar te staan waar hij nu staat. Hij kan heel goed voor zichzelf zorgen.

Remco Evenepoel miste snelheid en techniek om het als voetballer te maken. Op het veld en op de loopband verpulverde hij zowat elk looprecord. Hij nam een ploeg op sleeptouw en was een onverbidelijke verdediger die je bij wijze van spreken vijf keer moest voorbijgaan om van hem af te zijn. Hij viel op door zijn werkethos en was een voorbeeld voor zijn ploegmaats. Op grond van zijn inzet, coaching en loopvermogen haalde hij ook de nationale ploeg en was bij de U16 de motor van het elftal. Zijn uitlooptrainingen op zon-

◀ *Remco Evenepoel tijdens zijn zegetocht in de Clásica San Sebastián 2019.*

◀ *Remco Evenepoel: als tiener al een fenomeen op de fiets.*

Openbaar bezit

Sinds zijn sterke debuutjaar bij de beroepsrenners is Remco Evenepoel in een andere wereld terechtgekomen. Hij koos voor Deceuninck – Quick-Step, waar Patrick Lefevere erop hamerde dat hij zuinig moest zijn met wedstrijddagen. Uiteindelijk had hij de categorie van de beloften overgeslagen. Er werden 55 competitiedagen vooropgesteld, het werden er 58. Met als absoluut meesterwerk zijn zege in de Clásica San Sebastián, waarin hij, na een solo, met negentien jaar en 190 dagen de jongste winnaar was van een WorldTour-koers. Daarnaast was er een Europese titel tijdrijden, zilver op het WK tijdrijden en een rit en het eindklassement in de Ronde van België. Remco Evenepoel was definitief uitgegroeid tot een fenomeen en een stuk openbaar bezit geworden. Zijn mogelijke verhuis naar Monaco, zijn (tijdelijke) liefdesbreuk, het werd allemaal uitgegroot en veel gelezen.

Niet gemakkelijk is het om dan het hoofd koel te houden. Maar Remco Evenepoel lijkt erin te slagen. Toen hij de Kristallen Fiets kreeg en Eddy Merckx zich in een voor hem ongewone opwelling afvroeg of Remco niet beter zou worden dan hij, vond hij dat zwaar overdreven. Van vergelijkingen met de Kannibaal huilt hij, ook al zien velen in hem een potentiële winnaar van de Tour. En toen Evenepoel tot Sportman van het Jaar werd uitgeroepen, met overweldigende meerderheid op Victor Campenaerts, was hij uiteraard blij, maar toch vooral verbaasd over de immense voorsprong waarmee hij dit referendum, als jongste in de geschiedenis, won.

Remco Evenepoel is de exponent van een nieuwe lichtung. Een zelfverzekerde maar niet arrogante wereldveroveraar. Hij analyseert zijn wedstrijden goed, zijn teksten hebben altijd inhoud en in mindere momenten zoekt hij niet naar uitvluchten. Hij is prestatiegericht, legt de lat hoog en beseft dat hij af en toe van zijn voetstuk zal donderen. Evenepoel is een renner die het wielrennen kleur geeft en met wie de massa zich identificeert.

Geen inspanning is Remco Evenepoel te veel. Al als voetballer viel hij op door zijn werkethos.

dag waren fietstochten van minstens 100 kilometer. Toen hij het als voetballer niet maakte, wist hij waar zijn toekomst lag.

Eeuwige onrust

Vanaf het moment dat Remco Evenepoel bij Anderlecht aan de kant werd geschoven, gingen zijn schoolresultaten achteruit. Hij was prikkelbaar en lag met zichzelf in de knoop.

Remco Evenepoel huivert van vergelijkingen met Eddy Merckx.

Toen zijn vader eens thuiskwam van zijn werk, zag hij dat zijn fiets, helm en koerskleding weg waren. Even later stond Remco voor de poort en vroeg zijn vader naar de fiets-gps te kijken. Het bleek dat hij 120 kilometer had gereden tegen een gemiddelde snelheid van 34 kilometer per uur. Meteen was zijn weg definitief uitgetekend.

Remco Evenepoel schoot als een komeet naar de top. In de jeugdreeksen ridiculiseerde hij zijn tegenstanders. Toen hij op het WK van 2018 in Innsbruck afscheid nam van de junioren, had hij 36 zeges behaald op 47 competitiedagen, een afwerkingspercentage van 76,6 procent. Hij was ook wereldkampioen geworden in het tijdrijden en in de individuele

wegrit. Evenepoel was een man van de lange adem. Door vroeg aan te vallen probeerde hij zijn grenzen te verleggen. Ergens werd hij gedreven door een eeuwige onrust. Hij is vastberaden en blijft altijd heel cool, ook al staat hij vanbinnen op ontploffen. Dat bleek bijvoorbeeld tijdens het WK in Innsbruck, toen hij viel, rustig overeind krabbelde, gewoon verder fietste en over iedereen heen donderde. Geen inspanning is hem dan ook te veel. Al als kleine jongen ging Remco geregeld mee met zijn vader, een leverancier in pleisterwerken, naar de werf.

Remco is een wonder van de natuur dat zijn surplus aan talent ook nog eens omzet in een extreem grote trainingsijver. Hij moet vaak worden afgeremd. Zijn lichamelijke mogelijkheden zijn onbegrensd. Toen hij bij de U15 van Anderlecht de *beep test* moest afleggen, waarbij je de afstand tussen twee kegels moet overbruggen in een steeds sneller tempo, liep hij op veertienjarige leeftijd 22 minuten. Terwijl niemand meer dan achttien minuten haalde, ook de spelers van de eerste ploeg niet. Al vroeg was hij in Schepdaal, het dorpje in het Pajottenland waar hij thuis is, een held. Heel even overwoog Remco in 2019 om, in navolging van vele grootheden, naar Monaco te verhuizen, maar uiteindelijk zag hij in dat hij zich in deze artificiële wereld niet goed zou voelen. Het was hem te groots, te mondain.

Wout van Aert

Zoeken naar de limieten

Wout van Aert is een van de exponenten van een nieuwe lichtung. Hij weet nog lang niet hoe ver zijn mogelijkheden reiken. Zeker niet nadat hij in de Tour van 2019 zwaar viel.

Het was een van de absolute topprestaties van 2019: in een helse finale van Parijs-Roubaix werd Wout van Aert in volle finale uit de kopgroep geslagen door een valpartij. Hij krabbelde overeind en dichtte vervolgens in grootse stijl met een van pijn doordrongen gelaat de kloof. In de finale ging dan wel, heel logisch, het licht uit. Als iemand nog vragen had over de kwaliteiten van Wout van Aert als wegrenner, dan veegde hij ze die dag genadeloos weg.

Maar eigenlijk had Wout zich al eerder als wegrenner geprofileerd, meer bepaald in maart 2018 toen hij op de grindwegen van de Strade Bianche derde werd. Hij kreeg in volle

koers een hongerklop, zakte na de aankomst door zijn benen en begon te hyperventileren. Sindsdien had je Wout van Aert de wegrenner én de crosser. Ook al had hij in de Ronde van België van 2016 al eens verrast door Tony Martin in een tijdrit te kloppen en pakte hij het jaar daarop in dezelfde wedstrijd, na de tijdrit, de rode leiderstrui. Het was de periode dat Van Aert nog volop naar zijn limieten zocht. Eigenlijk is dat proces nog steeds niet ten einde.

Koersen op woede

Het was een vreemd beeld: voor de start van het Belgisch kampioenschap veldrijden voor

Als Wout van Aert een minuut minder lang traint dan voorzien, is hij diep ongelukkig.

beloften in 2014 in Waregem wist Wout van Aert met zijn woede geen blijf. Hij gooide zijn fiets weg en brak daarbij zijn kader. Van Aert was na een valse start uitgesloten. In de vip-ruimte werd daar lacherig over gedaan. Hoe kon dat nu gebeuren? Het moest om een renner gaan die er niet veel van zou bakken.

De dag nadien versloeg Wout van Aert in Otegem alle profs. De ergernis zat nog in zijn lichaam. De Kempenaar zou wel vaker op woede koersen. Een paar weken later werd hij wereldkampioen in Hoogerheide. Hij klopt zijn rivaal Mathieu van der Poel op een parcours dat diens vader Adri had uitgetekend. Er volgden nog twee regenboogtruien bij de profs. Telkens weer voor Mathieu van der Poel. Over de diskwalificatie in Waregem sprak niemand meer.

Wout van Aert bouwde zijn carrière stapsgewijs op. Hij schaaftde aan zijn fysiek en zijn lichaam. Hij werd gespierder en kon

GEBOREN

15 september 1994 in Herentals

PROF

Van 2013 tot...

UITTSCHIETERS

3x BK veldrijden 2016, 2017, 2018

3x WK veldrijden 2016, 2017, 2018

Ritzege Ronde van België 2016

Schaal Sels 2016

Elfstedenronde 2017

GP Pino Cerami 2017

Ronde van Denemarken 2018

2 ritzeges Dauphiné Libéré 2019

BK tijdrijden 2019

Ritzege Tour 2019

Wout van Aert verstoppt zich nooit. Liever sneuvelen op het slagveld dan rekenen of speculeren.

steeds meer kracht ontwikkelen. Van Aert is een hardrijder. Als hij een kloof slaat, valt hij moeilijk bij te halen. Hij komt pas echt in zijn ritme als hij alleen rijdt.

De duels tussen Wout van Aert en Mathieu van der Poel kleurden het veldritwereldje, waarin op twee snelheden wordt gereden. Het zijn twee winnaars die elkaar tot het uiterste drijven. Van Aert is een perfectionist. Als hij een minuut minder lang traint dan gepland, is hij ongelukkig. Lang liep hij er gebukt onder dat het op Belgische kampioenschappen tegenviel voor hem. Toen hij dan in 2016 eindelijk de driekleur pakte, viel er een last van hem af. Maar hij ging niet zweven. Zo is Wout van Aert niet opgevoed: toen er te veel lof over hem in de kranten stond, verstopte zijn moeder die.

Tijdens het veldritseizoen 2018-2019 presteerde Wout van Aert onder zijn niveau. Hij werd overvleugeld door Mathieu van der Poel. Problemen met de sponsor, die later zouden uitmonden in een proces voor de arbeidsrechtbank, ondermijnden zijn moreel. Van Aert herkende zichzelf niet meer. Toen hij uiteindelijk na veel perikelen en een contractbreuk kon overstappen naar het Nederlandse Jumbo-Visma, ging er een nieuwe wereld voor hem open. In een ploeg die zeer begaan is met de mentale balans van een renner, leefde hij helemaal op. Het was de basis

◀ Wout van Aert in het zand van Koksijde.

▲ Wout van Aert geeft in de Tour van 2019 Elia Viviani het nakijken in een zuivere massaspurt. Oliver Naesen geniet op de achtergrond zichtbaar mee.

van een uitstekende wegcampagne in 2019. Tot hij in de Tour viel.

Veel onzekerheid

Wout van Aert won in 2019 zijn eerste wedstrijd in de WorldTour. In de Dauphiné Libéré haalde hij het in een tijdrit. Een dag later zegevierde hij weer, nu in een massaspurt, voor de snelle Ier Sam Bennett. Een tijdrijder die een groepsspurt wint, je komt het niet vaak tegen. In alle rust werd Van Aert klaargestoomd voor de Ronde van Frankrijk. Hij was de motor van Jumbo-Visma, die in Brussel de ploegentijdrit won, en haalde het vervolgens ook nog eens in de tiende etappe. Een debuut om van te dromen. Maar in een in-

dividuele tijdrit in Pau maakte hij een huiveringwekkende val: twee gescheurde spieren, een gescheurde pees ter hoogte van de rechterheup, een operatie in Pau, een nieuwe heelkundige ingreep in Herentals en tussendoor veel dagen in het ziekenhuis. En zelfs onduidelijkheid over de toekomst. Van Aert, aan zijn bed gekluisterd, was jaloers op iedere wielertoerist die hij zag passeren.

De revalidatie was lang en zwaar, bij momenten vocht Van Aert tegen de wanhoop. Hij mocht vergeten dat hij zou presteren tijdens het veldritseizoen, ook al ligt zijn hart nog altijd bij deze discipline. Wout van Aert wil verder groeien in een ploeg die hem geen enkele druk oplegt. Hij heeft, sinds zijn overstap

naar Jumbo-Visma, zijn trainingsvolume aangepast: meer op volume en kracht, minder op explosiviteit. Het moet hem, met meer spiermassa, toelaten in topklassiekers langer mee te gaan. Althans, als hij weer over al zijn mogelijkheden beschikt. Op een gegeven moment was Wout bang dat hij nooit meer de oude zou worden. Die onzekerheid vrat aan hem.

Net zoals Mathieu van der Poel is Wout van Aert een aanwinst voor het wielrennen. Hij verstopt zich nooit. Liever sneuvelen op het slagveld dan rekenen en speculeren. Ook als hij niet meer kan volgen, perst hij alles uit zijn lichaam om toch aan te klampen. Van Aert is ook mondig en zegt altijd waar het op staat, zonder in arrogantie te vervallen. Ook wat dat betreft staat hij model voor een nieuwe lichterling. Op en naast de fiets.

Mario Aerts *Super Mario*

Toen Mario Aerts in de Ronde van Frankrijk 1999 tweede werd in het jongerenklassement, leek er een grote toekomst voor hem weggelegd. Maar het zou er nooit helemaal uitkomen.

Aan wilskracht heeft het Mario Aerts nooit ontbroken. Dat hij in het peloton *Super Mario* werd genoemd, is dan ook geen toeval. Maar tot grote uitschieters kwam hij amper. Of het zou zijn overwinning in de Waalse Pijl van 2002 geweest moeten zijn. Dat jaar werd de Vlaams-Brabander ook tweemaal tweede in etappes in de Ronde van Frankrijk en eindigde hij bovendien als tweede in het bergklassement. Hij was na die Tour de beste Belg op de UCI-ranglijst. Het moest voor hem een keerpunt zijn. Na vijf jaar Lotto vertrok Aerts naar het Duitse

Telekom omdat hij dacht daar meer ruimte te vinden om aan zijn ontwikkeling te werken. Het werd een tegenvaller.

Toch had *Le Beau Mario* veel

Mario Aerts was vaak onderhevig aan twijfels.

klasse. Alleen twijfelde hij vaak aan zichzelf en voelde hij zich te weinig gewaardeerd. En terwijl hij in de jeugdcategoryën heel aanvalslustig was, werd zijn rijstijl bij de profs als te beredeneerd bestempeld. Aerts weekte daar de gewoonte om zijn kruit niet te vroeg te verschieten. Hij sleepte ook de reputatie met zich mee te gemakzuchtig te zijn. Dat

beeld werd nog versterkt door zijn ploegleider bij Lotto, Claude Criquiellion. Toen de Molenstedenaar de Waalse Pijl had gewonnen en achteraf zei dat hij nog nooit zo veel pijn had geleden, zei Criquiellion dat hij nog nooit diep was gegaan.

Na twee tegenvallende jaren bij Telekom keerde Aerts in 2005 terug naar Lotto, waar hij tot het einde van zijn carrière zou blijven. In de grootste anonimiteit reed hij in dienst van anderen. In 2009 kostte een hardnekkig virus zijn hele seizoen en werd zijn zontje ernstig ziek. In de Ronde van Frankrijk 2010 beleefde hij een tweede jeugd als superknecht van streekgenoot Jurgen Van den Broeck. Twee keer kreeg hij de prijs van de strijd-lust. Tot *Super Mario* in 2011 door een onregelmatige hartslag even uit competitie verdween. Hij had moeite om die tegenslag te ver-

GEBOREN

31 december 1974
in Herentals

PROF van 1995 tot 2011

UITSCHIETER

Waalse Pijl 2002

Mario Aerts teerde op een enorme wilskracht. Hij reed zestien grote rondes en gaf geen enkele keer op.

werken en viel net niet in een depressie. Aerts keerde nog even terug, maar zette er aan het einde van dat seizoen een punt achter en trad toe tot de ploegleiding van Lotto-Belisol.

Niels Albert *Natuurlijke flair*

▲ *Niels Albert: in zijn eentje rijden gaf hem een goed gevoel.*

Niels Albert was pas 28 jaar toen hij op 19 mei 2014 bekendmaakte dat hij met hartritmestoornissen zijn carrière moest beëin-

Niels Albert probeerde al van in het begin van de wedstrijd zo'n hoog tempo te ontwikkelen dat iedereen in zijn wiel versmachtte.

digen. Zo verdween een van de absolute smaakmakers van het veldrittoneel.

In de jeugdreksen veroverde Albert zeven nationale en vier Europese titels en werd hij twee keer wereldkampioen. Ook bij de profs pakte hij twee keer de regenboogtrui en groeide hij na verloop van tijd uit tot de antagonist van de oppermachtige Sven Nys.

Albert was een renner met een natuurlijke flair. Niet bang om heilige huisjes te slopen. Zo liet hij zich voor het WK 2009 in een onbezonnen moment ont-

vallen dat hij liever een buitenlandse ploegmaat zag winnen dan een Belg. De uitspraak leidde tot veel commotie, maar tot een sanctie kwam het niet. Dat rechtlijnige paste anderzijds wel bij de Kempenaar. Hij kon incasseren en liet zich niet zo snel door zijn gevoelens meeslepen. Dat er achter zijn soms sterke uitspraken een verlegen iemand schuilde, wilden slechts weinigen geloven.

Vaak won Niels Albert met een groot machtsvertoon. Omdat het hem aan explosiviteit ontbrak, probeerde hij in het begin van de wedstrijd zo'n hoog tempo te ontwikkelen dat iedereen in zijn wiel versmachtte. Rijden, niet te veel nadenken en niet omkijken, het was zeker in het begin van zijn carrière het recept van de Antwerpenaar. Hij pakte in de eerste ronde uit met een demarage en viel na die snelle ronde nooit stil. Samen met zijn recuperatievermogen was dat zijn grote kracht. Opvallend was vaak wel dat Niels heel slecht startte. Het had te maken met een gebrek aan

GEBOREN

5 februari 1986
in Bonheiden

PROF van 2008 tot 2014

UITSCHIETERS

WK veldrijden junioren

2004

WK veldrijden beloften

2008

2x WK veldrijden profs

2009, 2012

BK veldrijden profs 2011

reactiesnelheid. Bovendien was Albert geen wringer. Voor hem bleek die slechte start echter geen nadeel: door snel vooraan te komen boekte hij tegenover de concurrentie een psychologisch voordeel.

Albert werd vaak getroffen door ziekte en valpartijen. Hoewel hij lang het imago van een flierefluiter had, kroop hij telkens weer overeind. Dat getuigt van een grote mentale sterkte. Niels was op zijn best als je hem nijdig maakte.

Serge Baguet *De dakwerker*

De carrière van Serge Baguet bestaat uit twee luiken: eerst was hij bij de profs een meeloper, nadien werd hij na een onderbreking van drie jaar een verdienstelijke subtopper.

In de jeugd won Baguet met sprekend gemak tientallen koersen, maar als prof wilde het aanvankelijk niet lukken. De Oost-Vlaming reed vijf jaar voor Lotto en één seizoen voor Vlaanderen 2002, maar op een etappezege in de Ronde van de Limousin en de Ronde van Groot-Brittannië na bleef hij veelal in de anonimiteit. Dat botste met Serges instelling. Hij zette eind 1996 de fiets op stal en ging als dakwerker aan de slag in het bedrijf

Serge Baguet had twee carrières.

van zijn schoonvader. Dat leven beviel hem best. Toen de Festina-affaire in 1998 uitbrak, kwam Baguet tot de constatering dat er in het peloton met twee snelheden werd gereden. De wielersport leek voor hem verleden tijd.

Tot Jef Braeckevelt, adjunct-ploegleider bij Lotto, hem eind 1999 overhaalde om het weer te proberen. Opnieuw in de ploeg waarvoor hij eerder al vijf seizoenen had gereden. Meteen groeide Baguet uit tot een subtopper. Hij won in 2001 onverwacht een Tourrit en viel Braeckevelt geëmotioneerd in de armen. Een ontroerend beeld van twee nuchtere mensen die zelden hun gevoelens toonden. Baguet was helemaal terug. Met zijn zege in die Tourrit had hij een koe gewonnen, die hij naar België liet vervoeren.

Als Belgisch kampioen won Serge Baguet geen enkele wedstrijd. Maar er was niemand die hem dat kwalijk nam.

Het tweede hoogtepunt van zijn carrière beleefde de Oost-Vlaming toen hij in 2005 in Saint-Hubert nationaal kampioen werd. Hij versloeg in de spurt Kevin Van Impe. Vreemd genoeg werd zijn contract bij Lotto niet verlengd, hoewel hij, in twee periodes, elf seizoenen voor deze ploeg had gereden. Baguet kon de overstap maken naar Quick-Step en groeide daar uit tot een gewaardeerde helper die zich in de wedstrijden nooit wegstak. Serge zou in de driekleur geen enkele wedstrijd winnen, maar er was niemand die hem dat kwalijk nam.

GEBOREN

18 augustus 1969
in Opbrakel

OVERLEDEN

9 februari 2017
in Letterhoutem

PROF van 1991 tot 1996;
van 2000 tot 2007

UITSCHIETERS

Ritzege in de Tour 2001
Druivenkoers 2001
BK 2005

Na zijn carrière startte de Letterhoutemnaar een evenementenbureau dat onder meer wielerstages in Spanje organiseerde. In 2015 overwon hij darmkanker. De openheid waarmee de anders gesloten Baguet over deze ziekte sprak, moest voor mensen een signaal zijn om zich bij darmproblemen tijdig te laten onderzoeken. Uiteindelijk werd deze ziekte hem fataal.

Jan Bakelants *Tonnen ervaring*

Lang, veel te lang heeft de aanpassingsperiode van Jan Bakelants bij de profs geduurd. Nochtans stapte hij met veel zelfvertrouwen naar die categorie over. Bakelants, zoon van twee artsen, bleek aanvankelijk een moeilijk te coachen eenzaat. Hij voorspelde dat hij Luik-Bastenaken-Luik zou winnen. Zoals hij dat bij de beloften deed. Toen de Olenaar prof werd, legde hij zichzelf veel druk op. Daardoor

lag hij met zichzelf in de knoop. Hij koerste te weinig doordacht. In zijn ambitie om te winnen, sprong hij op alles wat bewoog.

Maar dan brak zijn gloriemoment aan. Vijf jaar lang was Jan Bakelants er bij de profs niet in geslaagd om te winnen. Vijf jaar met daarin veel blessureleed, operaties aan de beide knieën en een dosis pech voor de winnaar van de Ronde van de Toekomst. En toen was er op 30 juni 2013 de tweede rit in de Ronde van Frankrijk, tussen Bastia en Ajaccio. Bakelants reed toen voor RadioShack-Leopard en was aanvankelijk niet in de Tourploeg opgenomen. Maar na een goeie prestatie in de Ronde van Luxemburg en het Belgisch kampioenschap veranderde dat. De Antwerpenaar verblufte in de honderdste Tour. Hij won de tweede

Aanvankelijk legde Jan Bakelants zich te veel druk op. Daardoor lag hij in de knoop met zichzelf.

etappe en pakte het geel. Bakelants reed in de laatste kilometer weg uit een groep van zes en wist het naderende peloton één seconde voor te blijven.

De impact van die zege verbaasde Bakelants. Plots groeide hij van eeuwige belofte uit tot een gerespecteerde renner. Iemand die tien keer kan doodgaan en teert op een enorme vechtlust. Bakelants, die bio-ingenieurswetenschappen studeerde, wist dat hij zich het best kon toeleggen op rittenwedstrijden. Zeker toen hij in 2015 naar AG2R overstapte. Hij integreerde zich naadloos in deze ploeg. Winnen doet hij amper nog, al verbaasde hij in 2015 wel met zeges in de Ronde van Pie-

GEBOREN

14 februari 1986
in Oudenaarde

PROF van 2008 tot...

UITSCHIETERS

Ronde van de Toekomst 2012
Ritzege in de Tour 2013
GP van Wallonië 2013
Ritzege in de Dauphiné Libéré 2014

monte en de Ronde van Emilia.

Jan Bakelants heeft tonnen ervaring en verkoopt zich in interviews met zijn praatvaardigheid uitstekend. Hij legt het graag uit. Dat moest hij ook voor de Ronde van Frankrijk doen, toen hij een flauw en ongepast grapje maakte over podiummissen. De afgelopen jaren trad hij minder op de voorgrond. Ook niet toen hij na vier jaar AG2R in 2019 overstapte naar Sunweb, dat hij na een jaar, na een moeizame zoektocht, inruilde voor Circus-Wanty-Gobert.

◀ *Jan Bakelants kan in een koers tien keer doodgaan.*

Toon Aerts *In het spoor van de grote twee*

GEBOREN

19 oktober 1993 in Malle

PROF van 2015 tot...

UITSCHIETERS

EK veldrijden 2016

Grote Prijs Sven Nys 2017

BK veldrijden 2019

Toon Aerts zorgde tijdens de veldritcampagne 2016-2017 voor een stunt door in het Franse Pontchâteau Europees kampioen te worden. Het was dat seizoen de eerste en de enige keer dat een renner het in een topcross haalde van de heersers Mathieu van der Poel en Wout van Aert. Dat hij op het podium stond boven en naast de beide tenoren was voor hem een beeld om in te kaderen. Plots werd Aerts ook bekend bij het grote publiek.

Na ook winst in Baal brak Aerts na nieuwjaar zijn schouderblad en sleutelbeen toen hij in de wereldbeker-cross van Fiugi tegen een boom knalde. Het remde zijn verdere opgang. Maar Aerts bleek nuchter genoeg om de verhoudingen in het veldritwereldje te kennen. Hij weet dat er met twee snelheden wordt gereden. Verbazen deed hij in 2017, toen hij op de Koppenberg schitterend tweede werd na de ongenaakbare Van der Poel. Langzaam maar zeker zet de Kempenaar, die van zware, modderige omlopen houdt, een stap vooruit. Hij bewees dat in 2019, toen hij in Kruibeke, na een beklijvend duel met Wout van Aert, op schitterende wijze Belgisch kampioen werd.

Bart Aernouts *Acht jaar Rabobank*

GEBOREN

23 juni 1982 in Essen

PROF van 2004 tot 2015

UITSCHIETER

WK veldrijden juniors

2000

Bart Aernouts leek veel te beloven toen hij in 2000 in het Nederlandse Sint-Michielsgestel wereldkampioen veldrijden bij de juniors werd. Hij had dat jaar ook de Belgische titel veroverd en bleek niet te stuiten.

Als prof kwam Aernouts, die van zware omlopen hield, niet verder dan enkele overwinningen in bescheiden crossen. Toch zou hij acht jaar uitkomen voor de Nederlandse Rabobankploeg. Eerder maak-

te hij deel uit van het Rabo Wierlerplan, Edwig Van Hooydonck had hem daarvoor de weg gewezen. Om meer kans te hebben op een selectie voor de wereldbekerwedstrijden overwoog Aernouts zelfs heel even om zich, toen hij naar de profs overstapte, tot Nederlander te laten naturaliseren. Op dat moment leunde de Antwerpenaar dicht tegen de wereldtop aan.

Hij bleef uiteindelijk Belg. En tot topresultaten zou het niet komen. Elf jaar lang maakte de nuchtere Aernouts deel uit van het veldritwereldje, hij hoorde bij het decor. *Bartje* was vaak in de top tien te vinden en genoot door zijn eerlijkheid en spontaniteit veel respect bij zijn tegenstanders.

Frédéric Amorison *Te hoog gegrepen*

GEBOREN

16 februari 1978 in Beloeil

PROF van 2002 tot 2014

UITSCHIETERS

Textielprijs Vichte 2010

2x Vlaamse Pijl 2011, 2012

Na een succesvolle stageperiode maakte Frédéric Amorison in 2002 zijn profdebuut bij Lotto-Adecco. Hij werd ploegmaat van onder meer Peter Van Petegem en Robbie McEwen. Toch viel hij geregeld op, onder meer door etappewinst in de Ronde van de Waalse Gewesten. De Waal trok de aandacht van Patrick Lefevere, die hem naar Quick-Step-Davitamon haalde. Daar kwam hij terecht in een nog groter sterrenteam met Johan Museeuw,

Frank Vandenbroucke, Paolo Bettini en de jonge Tom Boonen. Het betekende voor Amorison een keerpunt: hij moest zich vanaf nu helemaal voor anderen opofferen.

Door voor beide ploegen te rijden had Amorison te hoog gegrepen. In die zin dat hij zelf amper nog succesvol was. Hij keerde terug naar Lotto en maakte vervolgens jarenlang deel uit van de kern van Landbouwkrediet. Hij kon daar in de voorjaarsklassiekers zijn kans gaan, maar dat leverde weinig op. Toch reed Amorison acht jaar voor de ploeg van Gerard Bulens.

Hij sloot in 2014 zijn carrière af bij de continentale wielersportformatie Wallonie-Bruxelles, waar hij in de ploegleiderswagen stapte.

Sander Armée *Offensieve helper*

GEBOREN

10 december 1985 in Leuven

PROF van 2010 tot...

UITSCHIETERS

Heistse Pijl 2015

Rit in de Vuelta 2017

Nadat Sander Armée in 2013 vijfde geworden was in de GP La Marseillaise en achtste in de Ruta del Sol, maakte hij vanuit de kweekvijver van Topsport Vlaanderen de overstap naar Lotto-Belisol. Daar groeide hij uit tot een gewaardeerde helper, al was er ook persoonlijk succes. Met een zege in de Heistse Pijl in 2015 bijvoorbeeld, terwijl hij zowel in 2016 als in 2017 het bergklassement

won in de Ronde van Romandië. In 2017 werd hij ook tweede in de Vierdaagse van Duinkerke en vierde in de Ronde van Noorwegen. En hij pakte op een indrukwekkende manier – hij loste de sterke Kazak Lutsenko op een slotklim – een rit in de Ronde van Spanje, zijn grootste succes.

Dat leverde Armée veel publiciteit op. Al langer geniet hij als offensieve helper veel waardering binnen het peloton. Vooral de manier waarop hij in 2016 in de Ronde van Romandië de roze bergtrui pakte en verdedigde, nadat hij van de ploeg een vrijgeleide gekregen had, maakte indruk. De Leuvense klimmer reed constant in de aanval en hield in de spurtten voor het bergklassement zelfs Chris Froome achter zich.

Frederik Backaert *Harde werker*

GEBOREN

13 maart 1990 in Gent

PROF van 2012 tot...

UITSCHIETER

Ritzege in de Ronde van Oostenrijk 2016

De streekgenoot van Wanty-ploegleider Hilaire Van der Schueren combineert zijn aanvalswerk met ereplaatsen. Hij startte in 2017 in de Dauphiné Libéré, overleefde het hooggebergte zonder problemen en eindigde in een etappe als derde. Een paar weken later begon Backaert met Wanty aan de Ronde van Frankrijk. Hij kondigde aan mee ontsnappingen te zullen kleuren en deed dat al in de tweede rit, toen hij lang voor-

opreed in een groepje van zes. Het zou niet bij die aanval blijven.

Frederik Backaert groeide op in een boerderij in het midden van de heuvels van de Vlaamse Ardennen, aan de voet van de Berendries. Hij was voorbestemd om wielrenner te worden. Backaert manifesteerde zich aanvankelijk als een specialist van de kasseien, maar hij presteerde later ook uitstekend op Franse grindwegen. In 2017 werd hij tweede in de Tro Bro Léon, zijn favoriete koers. Ook op heuvelachtige omlopen komt Backaert goed uit de voeten. Toch was hij eind 2018 bijna renner af.

Pas in extremis werd zijn contract bij Wanty verlengd. Op een moment dat Backaert vreesde zijn loopbaan als wielrenner te moeten inruilen voor een carrière in de boerenstiel.

Koen Barbé *Vroege vluchter*

GEBOREN

20 januari 1981 in Zottegem

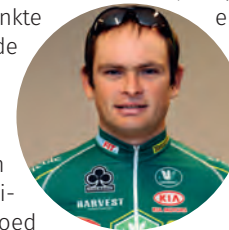
PROF van 2004 tot 2013

UITSCHIETER

GP Rudy Dhaenens 2005

Zijn naam hoorde jaren bij het jargon van de koers. Geen vroege vlucht, of Koen Barbé probeerde mee te glippen. En vaak haalde hij uit dat soort werk veel voldoening. Zo zat de Oost-Vlaming in Gent-Wevelgem eens in een ontsnapping met Fabian Cancellara. De Zwitser bedankte hem achteraf voor de steun die hij gaf.

Barbé had niet de atletische mogelijkheden om tot een topper uit te groeien. Hij kon zichzelf goed

analyseren, ook nadat hij in 2003 Belgisch kampioen geworden was bij de beloften. Een jaar later debuteerde hij als prof, in 2005 klopte hij de beloftevullende Nederlander Thomas Dekker in de Grote Prijs Rudy Dhaenens. Het was een zeldzame uitschieter. De Defdingenaar pakte vooral ereplaatsen. Hij zocht ook op andere manieren naar publiciteit en won in 2013 bijvoorbeeld het rushesklassement in de Driedaagse De Panne-Koksijde. Barbé had zich voorgenomen om tien jaar prof te blijven. Toen er eind 2013 de strekker uittrok, hield de gediplomeerde schrijnwerker het voor bekeken. Zijn profbestaan had inderdaad tien jaar geduurd.

Jérôme Baugnies *Twee luiken*

GEBOREN

1 april 1987 in Soignies

PROF van 2010 tot 2012, van 2014 tot...

UITSCHIETERS

3x Druivenkoers Overijse 2015, 2016, 2017
GP Zottegem 2018

Een man die altijd koerst met een open vizier. Agressief en attractief. En ieder seizoen goed voor een paar zeges. Jérôme Baugnies is nochtans geen topper. Hij kan overal uit de voeten, maar blinkt nergens in uit. Al gaat zijn voorkeur uit naar selectieve omlopen, met korte beklimmingen.

De carrière van Baugnies bestaat uit twee luiken. Na een mis-

lukte aanhef bij de profs keerde hij in 2013 terug naar de elite zonder contract. Daar zette hij een topjaar neer, met onder meer overwinningen in het nationaal kampioenschap en Gent-leper. Zo kwam hij bij Wanty terecht, waar hij zijn trainingen aanpaste: intensiever, meer op power. Baugnies groeide uit tot een belangrijke pion voor de ploeg. Een renner die zegt wat hij denkt en nooit bang is om te koersen en zich in het offensief te storten. Zo won hij in 2017 ook voor de derde opeenvolgende keer de Druivenkoers van Overijse en onderscheidde hij zich in 2018 in Luik-Bastenaken-Luik. Na zes jaar bij Wanty besloot Baugnies eind 2019 naar een Britse ploeg over te stappen.

over te stappen.

Kris Boeckmans

Lange weg terug

GEBOREN

13 februari 1987 in Malle

PROF van 2010 tot...

UITSCHIETERS

EK beloften 2009
Schaal Sels 2009
Nokere Koerse 2015
Gullegem Koerse 2015

Kris Boeckmans werd in 2009 Europees kampioen bij de beloften en won als stagiair bij Lotto meteen de Schaal Sels. Hij kreeg dat jaar de Kristallen Fiets als beste jongere. Boeckmans timmerde stap voor stap aan zijn carrière. In 2010 werd hij tweede in de Driedaagse van West-Vlaanderen, in 2015 won hij Nokere Koerse en Gullegem Koerse en eerder een rit in de Ster van Bessèges. Met acht overwinningen was hij

in 2015 zelfs Belgisch zegekoening. Dat opende perspectieven voor de toekomst.

Maar toen sloeg het noodlot toe. Boeckmans kwam zwaar ten val in de Ronde van Spanje. Hij liep een gescheurde long, een zware hersenschudding en verschillende gezichtstrauma's op. Hij werd een tijd in een kunstmatige coma gehouden.

Na zes maanden revalidatie keerde de Antwerpenaar terug in het peloton. Hij was vijftien kilo spiermassa kwijtgeraakt. Zijn contract bij Lotto-Soudal werd toch met twee jaar verlengd. Het viel Boeckmans echter moeilijk om weer zijn vroegere niveau te bereiken. Hij stapte na 2017 over naar het Franse Vital Concept om zijn carrière nieuw leven in te blazen.

Christophe Brandt *Eeuwige stempel*

GEBOREN

6 mei 1977 in Luik

PROF van 1999 tot 2010

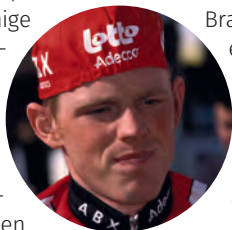
UITSCHIETERS

Druivenkoers Overijse 2002
14e in Giro 2004

Christophe Brandt mocht als prof debuteren bij de Italiaanse Saecploeg. Hij reed geen grote uitslagen, maar viel op omdat hij in het gebergte goed zijn streng trok. Na twee seizoenen stapte de Luienaar over naar Lotto, waarvoor hij in 2002 zijn enige profwedstrijd zou winnen: de Druivenkoers in Overijse. Brandt ontpopte zich wel als voortreffelijke helper.

Hoge verwachtingen kwamen er wel toen

de Waal in 2004 als eerste Belg veertiende eindigde in de Giro. Hij moest in de Tour bevestigen, maar werd al na de tweede rit uit de wedstrijd gezet wegens een te hoog methadongehalte in zijn urine. Meteen werd hij door Lotto ontslagen. Zijn leven veranderde van de ene op de andere dag. Toen uit een tweede onderzoek bleek dat er sprake was van een relatief laag gehalte methadon, dat onmogelijk bewust zou zijn ingenomen, werd hij weer aangeworven. En witgewassen. Maar het vermeende dopinggebruik drukte een eeuwige stempel op

Brandt. Hij bleef tot het einde van zijn carrière bij Lotto en fungeerde als luitenant van verschillende kopmannen. Compleet in de schaduw.

Dave Bruylandts

Mentaal kwetsbaar talent

GEBOREN

12 juli 1976 in Lier

PROF van 1999 tot 2006

UITSCHIETERS

Nationale Sluitingsprijs 1999
GP Jef Scherens 2000
Ritzege in de Ronde van België 2005

Het moest de verwezenlijking van een jongensdroom worden: in 2004 reed Dave Bruylandts in de Ronde van Vlaanderen voorop met Steffen Wesemann en Leif Hoste. Op één kilometer van de finish demarreerde hij, maar Hoste reed voor zijn eigen kansen en bracht Wesemann in het wiel van Bruylandts. In de sprint eindigde die als derde. Hij stond beteuterd op het laagste

schavotje. Korte tijd later was de Antwerpenaar geen wielrenner meer.

Hij werd betrap op het gebruik van epo en voor twee jaar geschorst. Op het moment dat hij weer mocht koersen en door het kleine Unibet.com onder contract werd genomen, volgde er weer een positieve controle. Niemand die hem nog wilde. Bruylandts reed nog bij de amateurs en stopte in 2008 definitief. Hij zei in interviews nooit iets anders te hebben gedaan dan zijn collega's. In het peloton werd hij weleens *Dokter Dave* genoemd.

Van de Itegemenaar werd altijd meer verwacht dan hij kon opbrengen. Hij was een groot, maar mentaal kwetsbaar talent.

Steven Caethoven

Internationale kermiscoureur

GEBOREN

9 mei 1981 in Gent

PROF van 2004 tot 2013

UITSCHIETERS

Ritzege in de Ronde van de Toekomst 2004
Ritzege in de Tour Down Under 2007
GP Jef Scherens 2012

Steven Caethoven boekte vooral successen in regionale wedstrijden. Weinig kermiskoersen die hij niet won of waarin hij geen ereplaats behaalde. De Meetjeslander was echter meer dan een kermiscoureur en deed het ook internationaal goed. Hij won onder meer een rit in de Ronde van de Toe-

komst, twee etappes in de Ronde van Normandië, een rit in de Ronde van Noorwegen en een etappe in de Tour Down Under, naar eigen zeggen de mooiste overwinning uit zijn carrière. In totaal kwam Caethoven bij de profs aan 35 zeges.

Toen tijdens zijn laatste seizoen bij de elite, in 2013, het lichaam al eens sputterde en hij in oktober nog geen nieuwe ploeg had gevonden, stapte de Oost-Vlaming over naar de elite zonder contract. Hij reeg er de zeges aan elkaar. Met voor-sprong of in de spurt, het speelde geen rol. In 2016 werd Caethoven met 23 stuks zege-koning. Op een gegeven moment pakte hij eens vijf overwinningen op rij.

Edwig Cammaerts *Net niet*

GEBOREN

17 juli 1987 in Namen

PROF van 2011 tot 2014

UITSCHIETER

Classique Loire-Atlantique 2013

Edwig Cammaerts is de laatste Naamse renner die de Ronde van Namen op zijn erelijst schreef, een rittenkoers die sinds 1948 bestaat. Met de voltallige steun van de amateurploeg van Lotto zette hij zich in 2010 door en kraakte hij ook niet in de slot-etappe met aankomst op de Citadel, toen hij van alle kanten werd bestookt. Een profavontuur wenkte.

Maar het werd net niet voor Cammaerts. Drie seizoenen

lang reed hij bij Cofidis in Franse loondienst, maar verder dan één overwinning kwam hij niet. In de Classic Loire-Atlantique bleef de Waal in 2013 net uit de greep van het peloton. Een maand later kwam hij ten val in Parijs-Roubaix en werd hij geraakt aan het hoofd. Edwig zou nooit meer zijn vroegere niveau bereiken, al greep hij in 2014 net naast een ritzege in de Vierdaagse van Duinkerke. Aan het einde van het seizoen was er voor hem geen plaats meer bij Cofidis. Cammaerts deed verder op amateurbasis, werd nog kampioen van Wallonië, maar

keek intussen naar een andere professionele opportuniteit. Die kwam er toen hij in Andenne met een fietswinkel kon beginnen.

Ludovic Capelle

Blitzcarrière

GEBOREN

27 februari 1976 in Namen

PROF van 1998 tot 2004

UITSCHIETERS

BK 2001

Scheldeprijs 2003

Dwars door Vlaanderen

2004

Toen Ludovic Capelle in 2001 Belgisch kampioen werd, leek dit het hoogtepunt van een blitzcarrière. Het jaar daarop werd hij tweede, na Tom Steels. In 2000 stond de Waal al op het podium van Parijs-Brussel. Capelle, die bij de beloften twee keer de Ronde van Vlaanderen had gewonnen, was slim en sterk en verteerde de helingen moeiteloos. Hij had een stagecontract gekregen bij Mapei-GB en wist zijn koersen goed

te kiezen. Topklassiekers waren niets voor hem, ook al reed hij eens tweehonderd kilometer in de aanval in Parijs-Roubaix. De Scheldeprijs en Dwars door Vlaanderen kon hij wel winnen.

Toch rezen hier en daar twijfels over die snelle doorbraak. In oktober 2005 werd Capelle voor achttien maanden geschorst wegens dopinggebruik. Hij had positief getest op epo en werd door zijn ploeg Landbouwkrediet ontslagen. Later verklaarde de Raad van State de straf ongeldig wegens procedurefouten en werd Capelle uiteindelijk vrijgesproken. Hij kondigde in 2008 zijn afscheid aan, kwam op die beslissing terug, maar zijn vroegere niveau zou hij nooit meer halen.

Andy Cappelletti

Vallen en opstaan

GEBOREN

30 april 1979 in Oostende

PROF van 2000 tot 2013

UITSCHIETER

Sluifingsprijs Zwevezele

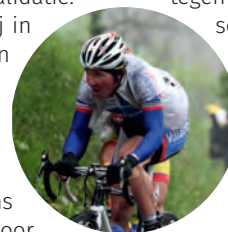
2010

Andy Cappelletti won twee keer na elkaar de Belgische titel bij de beloften (1998 en 1999) en stapte dan naar de profs over. Maar als iets als een rode draad door zijn carrière heen liep, dan waren dat valpartijen, gevolgd door een vaak lange revalidatie.

Zoals in 2007, toen hij in Gent-Wevelgem een gebarsten heup opliep bij een val tijdens de afdaling van de Kemmelberg.

Het was telkens weer herbeginnen voor

de West-Vlaming. En zich telkens ook weer aanpassen aan een nieuwe omgeving. In veertien jaar reed hij voor negen ploegen en was hij tussendoor, in 2009, zelfs nog een seizoen actief bij de elite zonder contract. Een onverwachte wending in Cappelletti's carrière kwam er toen hij in 2011, na een lange zoektocht, door Quick-Step werd ingelijfd. Maar opnieuw had de Pannenaar pech: bij een val in de Driedaagse van West-Vlaanderen liep hij een gecompliceerde sleutelbeenbreuk op. In de Dauphiné Libéré smakte hij weer tegen de grond met een hersenschudding, gebroken ribben en opnieuw een sleutelbeenbreuk tot gevolg. Na nog twee pechseizoenen hield Cappelletti het eind 2013 voor bekeken.

Dimitri Claeys

Laatbloeiër

GEBOREN

18 juni 1987

in Sint-Amandsberg

PROF van 2014 tot...

UITSCHIETERS

Ronde van Normandië

2015

GP Jef Scherens 2016

Vierdaagse van

Duinkerke 2018

Twee keer na elkaar Belgisch kampioen bij de beloften, in 2008 en 2009. En twee keer na elkaar eerste in de Omloop Het Nieuwsblad bij de beloften, 2013 en 2014. Geen renner die dat presteerde.

Dimitri Claeys ging in de zomer van 2015 aan de slag bij het continentale Veranda's Willems. Het jaar daarop stapte hij over naar Wanty en imponeerde in

zijn eerste Ronde van Vlaanderen bij de profs. Hij anticipeerde op de aanvallen van de favorieten, maar ging daarna verbazend lang mee en finishte uiteindelijk als negende. Er volgde een waslijst aan ereplaatsen. Maar ook een opmerkelijke zege in de GP Jef Scherens in Leuven. Daardoor maakte Claeys in 2017 een overstap naar Cofidis. Hij debuteerde op dertigjarige leeftijd in de Ronde van Frankrijk, waarin hij uiteindelijk op de 163e plaats eindigde. Dat past bij de carrière van deze laatbloeiër. In die Tour trad hij amper uit de anonimiteit. Maar in 2018 won Claeys verrassend de Vierdaagse van Duinkerke voor André Griepel. Opmerkelijk was in 2019 ook zijn zege in de Famenne Ardenne Classic, nadat een longontsteking zijn voorseizoen verbodde.

Johan Coenen

Exotisch programma

GEBOREN

4 februari 1979

in Sint-Truiden

PROF van 2002 tot 2014

UITSCHIETERS

Ritzege Ronde

van Beieren 2003

Beverbeek Classic 2008

Omloop van het Waasland

2009

Johan Coenen beleefde een merkwaardige carrière. Hij leek aanvankelijk ongeschikt voor de wielersport omdat hij niet zo sportief was en bovendien veel te braaf. Maar toen Johan in een massaspurt zijn eerste koers bij de nieuwelingen won, zette hij alles op de wielersport. De Limburger groeide van jaar

tot jaar en studeerde intussen voor boekhouder.

Zijn beste jaren beleefde Coenen bij Topsport Vlaanderen. Hij won onder meer de Beverbeek Classic. Nadien trok hij naar de Luxemburgse ploeg Team Diferdange, waardoor hij veel minder in België reed. Coenen werkte een exotisch programma af. Hij werd, onder meer na een ritzege, tweede in de Ronde van Singkarak, een rittenkoers in Indonesië. En hij won twee jaar na elkaar een etappe in de zware Ronde van Guadeloupe, één enkele keer zelfs in een tropische storm. In

zijn laatste jaar als prof behaalde Coenen een tiende plaats in de Ronde van Hongarije, nog een koers die niet opgenomen wordt in het doorsneeprogramma van een prof.

www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig
een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken
en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

OMSLAGONTWERP EN VORMGEVING: Studio Lannoo
OPMAAK: Keppie & Keppie
OMSLAGFOTO'S: Wielermuseum Roeselare, Belga Images en Getty Images
EINDREDACTIE: Jonas Creteur

© Jacques Sys en Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2020
D/2020/45/253 – ISBN 978 94 014 6725 4 – NUR 491

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt
in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige
andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.